

GRAMÁTICA

1. ČASOVÁNÍ SLOVES V PŘÍTOMNÉM ČASE

A. Nepravidelné sloveso **venir** – přijít, přijet

	jednotné číslo	množné číslo
1. osoba	vengo	venimos
2. osoba	vienes	venís
3. osoba	viene	viene n

Sloveso *venir* se užívá pro vyjádření pohybu směrem k mluvčímu:
 ¿No podéis **venir a Praga** por Navidad? *Nemůžete (za mnou) o Vánocích přijet do Prahy?*

B. Nepravidelné sloveso **ver** – vidět, uvidět, vídat, dívat se

	jednotné číslo	množné číslo
1. osoba	veo	vemos
2. osoba	ves	veis
3. osoba	ve	ven

Veo a Lenka casi todos los días. *Vídám Lenku téměř denně.*
 Gonzalo y Lenka se ven todos los días. *Gonzalo a Lenka se vídají denně.*

2. ČASOVÁNÍ ZVRATNÝCH SLOVES

Ve španělštině neexistuje jednotné zvrtné zájmeno. Při časování zvrtných sloves se zvrtné zájmeno mění podle slovesné osoby.

llamarse – jmenovat se

	jednotné číslo	množné číslo
1. osoba	me llamo	nos llamamos
2. osoba	te llamas	os llamáis
3. osoba	se llama	se llaman

¿Cómo te llamas? *Jak se jmenuješ?*
 ¿Cómo se llama usted? *Jak se jmenujete?*

Ve spojení se slovesy typu querer, poder, tener que apod. může stát zvrtné zájmeno

- a) **před určitým slovesným tvarem:**
 Jacinto **se quiere casar** pronto. *Jacinto se chce ženit brzy.*
- b) **za infinitivem:**
 Jacinto **quiere casarse** pronto. *Jacinto se chce brzy ženit.*

Architektonický detail památky mayské kultury v Uxmalu (Yucatán, México)

3. VAZBA IR A + INFINITIV

Spojení slovesa ir a + infinitiv se užívá pro označení dějů, které proběhnou v blízké budoucnosti:

Lenka **va a ver** la fotografía.   Lenka **se podívá** na tu fotografii / **uvidí** tu fotografii.

Zvratné zájmeno může stát

a) před tvarem slovesa ir:

Jacinto **se va a casar** pronto.   Jacinto **se bude ženit** brzy.

b) za infinitivem významového slovesa:

Jacinto **va a casarse** pronto.   Jacinto **se bude brzy ženit**.

4. PŘÍMÝ A NEPŘÍMÝ PŘEDMĚT VYJÁDRĚNÝ PODSTATNÝM JMÉNEM

A. Přímý předmět

Přímý předmět ve španělštině odpovídá přibližně českému 4. pádu (na otázku koho?, co?).

Vyjadřuje se

a) u neživotných jmen zpravidla pouze postavením ve větě:

Lenka quiere **ver una película española**.   Lenka **chce vidět (nějaký) španělský film**.

b) u životných jmen předložkou a:

Gonzalo **ve a Lenka** casi todos los días.   Gonzalo **vidá Lenku** téměř denně.

Poznámka:

Je-li podstatné jméno doprovázeno neurčitým členem nebo číslovkou, předložka se vynechává:

Tengo una amiga checa.   **Mám českou přítelkyni**.

Pozor:

Některá slovesa vyžadují v češtině předložku, ve španělštině nikoli:

Lenka y Gonzalo **miran la fotografía** de familia.   Lenka a Gonzalo **se divají na** rodinnou **fotografii**.

Gonzalo **no recuerda el camino** al cine Europa.   Gonzalo **si nevzpomíná na cestu** ke kinu Evropa.

B. Nepřímý předmět

Nepřímý předmět odpovídá přibližně českému 3. pádu, nejčastěji se vyjadřuje předložkou a:

Gonzalo enseña la fotografía **a Lenka**.   Gonzalo **ukazuje Lence** fotografii.

Pozor:

Některá slovesa se ve španělštině pojí s přímým předmětem, v češtině s nepřímým předmětem a naopak:

Lenka **ayuda a Gonzalo**.   Lenka **pomáhá Gonzalovi**.
(přímý předm., srov. podporovat)   (nepřímý předmět)

Některá slovesa mají ve španělštině vazbu zcela odlišnou od češtiny:

Gonzalo **pregunta** una cosa **a Lenka**.   Gonzalo **se na něco ptá Lenky**.